

اما اگر دنبال رگه‌هایی از اصالت و زیبایی باشی، عمارت بهرامی
تو را صد می‌زند. این عمارت قدیمی که حالا بازسازی شده، با
حیاط دل‌باز و دیوارهای پراز خاطره، انگار قصه‌گوی خاموش
این خیابان است. کنارش کافه‌هایی پراکنده‌اند که هر کدام
حال و هوای خودشان را دارند؛ از میزهای چوبی و نور ملایم گرفته تا
موسیقی زنده‌ای که شب‌های نوفل‌لوشاتو را گرم‌تر می‌کند. اینجا،
محل‌ای ست که انگار هر گوشه‌اش یک کشف تازه دارد؛ جایی
که نسل جوان با هنر، قهوه و گفت‌وگوهای شبانه، زندگی را رنگ
می‌زنند و تو را هم دعوت می‌کنند که بخشی از این جریان باشی.

✍ علی عالی

